

Ελληνική Βιβλιοθήκη
Τετράρια 3 / Επίτευξ / 1973

Τετράρια 3 / Επίτευξ / 1973

ΒΙΒΛΙΟ

Γράφει ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΑΜΕΛΟΣ

■ Μαρίας Λαμπαδαρίου-Πόθου: Με τη λάμπα θυέλλης. Κολέντης. Αθήνα. Σελ. 260.

Ητις σημαντικότερες παρουσίες στη σύγχρονη λογοτεχνία μας. Το πλούσιο έργο της καλύπτει διάφορους τομείς (διήγημα, μυθιστόρημα, ποίηση, δοκίμιο, θέατρο) και το χαρακτηρίζει η βαθιά τομή που πραγματοποιεί στην κοινωνική πραγματικότητα και στον ιστορικό χρόνο, με μια παράλληλη ανίχνευση και καταγραφή του εσωτερικού χώρου του ανθρώπου που γίνεται με διαδικασίες οι οποίες αποσκοπούν να επισημαίνουν τόσο τις βαθύτερες υπαρξιακές αγωνίες, όσο και να προσδιορίσουν πηγές και απαρχές συναισθημάτων. Η επισήμανση και καταγραφή αυτή επιχειρεί να οροθετήσει και τον κόσμο των ιδεών και των συμβόλων που λειτουργούν τελικά κανόνες βίου, ως πραγμάτωση ιδανικών, ως αποζήτηση της λυτρωτικής εκείνης αγρύπνιας που συνδέει τον άνθρωπο με το χώρο και το χρόνο.

Η υπαρξιακή αναζήτηση, η βαθιά εκείνη προβληματική γύρω από σημερινά και προαιώνια καθοριστικά στοιχεία της υπάρξεως ως δημιουργικής παρουσίας μέσα στο μυστήριο του κόσμου, μέσα στη μαρτυρία που συμπλέκει τον ονειρικό μύθο με την καυτή πραγματικότητα, χαρακτηρίζει το έργο της, που αποτελεί συχνότερα και μια ποιητική γοητεία. Κείμενα εξομολογητικά, όλο πυκνότητα και δύναμη, κείμενα που αναζητούν τα μυστικά και το μυστήριο του εσωτερικού ανθρώπου, μας συγκινούν βαθιά και μας προβληματίζουν γύρω από καιρία θέματα που συνδέονται με τον άνθρωπο και τον αγώνα του να

γνωρίσει την ομορφιά και την αλήθεια, συχνά, μέσα από δοκιμασίες πολύπλοκες, από καταστάσεις οδυνηρές που πρέπει μονάχος του ν' αντιμετωπίσει, καθώς, τις περισσότερες φορές οδοιπορεί μέσα στην ερημιά του κόσμου και τη δική του.

Σ' αυτούς τους άξονες που προσαναφέραμε κινείται και το καινούργιο της μυθιστόρημα «Με τη λάμπα θυέλλης». Οπως και σ' άλλα της μυθιστορήματα, η συγγραφέας γνωρίζει να στήνει, με σαφήνεια και σταθερότητα, την πλοκή, τις εισωτερικές ή εξωτερικές αντιδράσεις των ηρώων της ή του ηρώα της που δεσπόζει, όπως εδώ. Διαθέτει μιαν αφηγηματική πυκνότητα και αμεσότητα, ώστε να προσεγγίζουμε το πάθος και τον αγώνα του ήρωα της.

Να οδοιπορούμε μαζί του, στην ερημιά που τον περιβάλλει, στην οδύνη του, στην προσπάθειά του να ξανακερδίσει το χαμένο παράδεισο μέσα από την ανυψωτική εμπειρία του πόνου, να γνωρίσει τον κόσμο και την αλήθεια του μέσα από χώρους πρωτόγνωρους, μυστηριακούς, εξαγνιστικούς, όπου το μαρτύριο και ο πόνος σημαδεύουν την καθημερινότητα. Μέσα από καθαρτήριες διαδικασίες που οριοθετούν και την έκταση του μυστηρίου που περιβάλλει τον κόσμο, βιώνει την τραγικότητα της αλήθειας, μιας αλήθειας, ωστόσο, που δίνει και το ουσιαστικό περιεχόμενο της υπάρξεως. Πρόκειται για ένα μυθιστόρημα που παίρνει άξια τη θέση του ως σημαντική προσφορά στη σύγχρονη πεζογραφία μας.